

Právny odbor: Obchodné právo
Predmet sporu: zaplataenie 338.280, 80 Sk s prísl.
26Cob/102/2006
4Cb/12/2004

R o z s u d o k

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr Pavla Pileka a členov JUDr. Romana Greguša a Mgr. Erika Németha v právnej veci navrhovateľa: R. C., s.r.o., B. X., IČO: XXX. XX. XXX, zastúpený JUDr. J. R., CSc., advokátom, K. XX, . B., proti odporcovi: Ing. F. S. - I., H. XX, . B., IČO: XX. XXX. XXX, . zastúpený JUDr. E. Š., advokátom, H. X, . B., o zaplataenie 338.280, 80 Sk s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Komárne č.k. 4Cb 12/2004-332 zo dňa 22.3.2006, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu v Komárne č.k. 4Cb 12/2004 - 332 zo dňa 22.3.2006 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania na účet právneho zástupcu odporcu JUDr. E. Š., H. X, B., vo výške 18.266, - Sk, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplataenia sumy 338.280, 80 Sk zamietol, a zároveň priznal odporcovi právo na náhradu trov konania, spolu vo výške 82.199, - Sk.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ (v čase podania návrhu bola navrhovateľom spoločnosť M. S. s.r.o., K. X, B., IČO XX. XXX. XXX). podal dňa 26.9.2003 návrh, v ktorom žiadal, aby súd zaviazal v návrhu označeného odporcu na zaplataenie istiny v celkovej sume 338.280, 80 Sk s príslušenstvom a náhradou trov konania, z titulu zaplataenia licenčných poplatkov.

V návrhu uviedol, že navrhovateľ (M. S. s.r.o., B.) uzatvoril s odporcom (Ing. F. S. - I., B.) Sublicenčnú zmluvu č. 12/2001, zo dňa 7.9.2000 na nevýlučné obchodné využívanie odrôd rastlín, týmto bol udelený súhlas v prospech odporcu na nevýlučné obchodné využívanie osiva pšenice ozimnej. Odporca v roku 2001 využil 470, 5 tony osiva pšenice ozimnej odrody BREA C1 a 32, 5 tony osiva pšenice ozimnej odrody BRUTA C1, čo následne potvrdil i v Priznaní licenčných poplatkov zo dňa 20.11.2001.

Na základe uvedeného Priznania bola navrhovateľom vystavená faktúra č. 891074565, zo dňa 11.1.2002 na sumu vo výške 338.280, 80 Sk so splatnosťou dňa 28.1.2002. Odporca do podania návrhu na súd predmetnú faktúru neuhradil.

V odpore odporca poukázal predovšetkým na to, že spoločnosť M. S. s.r.o. B. v čase podpísania Sublicenčnej zmluvy dňa 7.9.2000 udelila právo na obchodné využívanie odrôd BREA C1 a BRUTA C1 v Slovenskej republike napriek tomu, že týmto právom sama v tom čase ešte nedisponovala. Podľa zistení odporcu týmto právom mal disponovať tretí subjekt Ing. V. I. - A., G., ktorý však viedol spor práve, v tom čase s navrhovateľom o vlastnícke právo k uvedeným odrodám ozimnej pšenice. V snahe o vyriešenie priznania licenčných poplatkov, odporca vyzval tieto dve strany na urýchlené doriešenie sporu. Namiesto toho, aby sa ich spor vyriešil a odporca jasne vedel, komu má zaplatiť licenčné poplatky, obe strany mu vyúčtovali licenčné poplatky za ten istý tovar.

Navrhovateľ uviedol, že je zmluvným zástupcom majiteľa šľachtiteľských osvedčení M. ČR s.r.o.. Ako dôkaz priložil Mandátnu zmluvu zo dňa 5.1.2001. Ďalej poukázal na to, že od uvedenej doby Ing. V. I. - A., ktorého odporca vo svojom odpore uvádza, prestal byť zmluvným zástupcom majiteľa

šľachtiteľských osvedčení.

Odporca v ďalších svojich písomných vyjadreniach poukázal na to, že navrhovateľ nesplnil požiadavku potvrdiť prihlášky koncom februára roku 2001, tým teda nesplnil svoj záväzok vyplývajúci zo Sublicenčnej zmluvy a neposkytol tak odporcovi Sublicenčné právo obchodne využívať odrody BRUTA a BREA. Preto bol nútený prijať právo obchodne využiť odrody od iného poskytovateľa.

Právny zástupca navrhovateľa vo svojich ďalších písomných vyjadreniach poukázal, že pokiaľ ide o odporcom vytýkané nedodržanie povinností zo strany spoločnosti M. S. s.r.o. zo Sublicenčnej zmluvy, bol toho názoru, že k splneniu povinností došlo zo strany spoločnosti M. S. s.r.o. prostredníctvom Ing. I. Ing. I. bol totiž podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa do 31.3.2001 oprávnený na potvrdzovanie prihlášok voči ÚKSUPu v mene majiteľa šľachtiteľských osvedčení spoločnosti M. ČR s.r.o., na základe mandátnych zmlúv z roku 1996 a 1998. Predmetné mandátne zmluvy boli dňa 21.9.2000 zo strany spoločnosti M. ČR s.r.o. vypovedané, šesťmesačná výpovedná lehota uplynula dňa 31.3.2001. Od 1.4.2001 bola ako zástupca majiteľa šľachtiteľských osvedčení vo vzťahu k ÚKSUPu akceptovaná spoločnosť M. S. s.r.o.. Od oprávnenia Ing. I. vystupovať vo vzťahu k ÚKSUPu v zmysle mandátnych zmlúv, je potrebné podľa neho odlišovať právo Ing. I. obchodne využívať odrody a vyberať licenčné poplatky.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že spoločnosť M. S. s.r.o., B. (ako právnická osoba) uzatvorila podľa § 8 ods. 4 zákona č. 132/1989 Zb. o ochrane práv k novým odrodám rastlín a plemenám zvierat v znení novely č. 22/1996 Z.z. s odporcom Ing. F. S. - I., B. (ako živnostníkom) dňa 7.9.2000 Sublicenčnú zmluvu č. 12/2001 na nevýlučné obchodné využívanie odrôd rastlín. V predmetnej zmluve navrhovateľ deklaroval, že má výlučné právo poskytovať súhlas na obchodné využívanie odrôd. Vykonaným dokazovaním však bolo tiež preukázané, že v čase uzatvorenia tejto zmluvy spoločnosť M. S. s.r.o., B. nedisponovala licenčným právom na obchodné využívanie odrôd BREA a BRUTA, a taktiež nedisponovala ani oprávnením inkasovania licenčných poplatkov. Dňa 2.1.1994 spoločnosť M., M. Š. Ú. a.s. K. totiž uzatvoril s Ing. V. I. Smlouvu o výhradnom právu na zastupovanie, obchodní využívaní a ďalší množení odrôd M., ktorá bola vypovedaná poskytovateľom licencie spoločnosťou H. a.s. K. (právnym nástupcom M., M. Š. Ú. K. a.s.) dňa 18.5.1999, pričom táto výpoveď zmluvy bola doručená Ing. V. I. dňa 19.9.1999.

Podľa článku V ods. 2 Smlouvy o výhradnom právu na zastupovanie, obchodní využívaní a ďalší množení odrôd M., M. Š. Ú. K. a.s. na území Slovenskej republiky teda licenčnej zmluvy je výpovedná lehota dvojročná a začína plynúť odo dňa doručenia výpovede druhej strane. Táto výpovedná lehota teda začala plynúť dňa 19.5.1999 a skončila dňa 19.5.2001. Až týmto dňom, teda dňom 19.5.2001 zaniklo exkluzívne licenčné právo Ing. V. I. na obchodné využívanie odrôd Brea a Bruta, čo však neznamená, že mu zaniklo licenčné právo ako také.

Existencia exkluzívneho licenčného práva Ing. V. I. na celom území Slovenskej republiky až do 20.5.2001 znamená, že nikto nebol oprávnený poskytovať práva na obchodné využívanie odrôd Brea a Bruta iným subjektom. Takéto právo teda nemala ani spoločnosť M. ČR s.r.o., B., a preto toto právo ani nemohla poskytnúť navrhovateľovi pred dňom 20.5.2001.

Spoločnosť M. S. s.r.o., B. a následne teda ani navrhovateľ, nemohli riadne nadobudnúť licenčné práva od majiteľa šľachtiteľských osvedčení, ktorý navyše ani nebol v Českej republike jednoznačne určený, ako to vyplýva aj z vyjadrenia Ministerstva pôdohospodárstva SR. Licenčné práva preto ani ďalej nemohli byť prenesené na navrhovateľa, a preto následne ani on neexistujúce licenčné práva nemohol preniesť na odporcu formou sublicencie pred dňom 20.5.2001, čo znamená, že navrhovateľ nemá právny základ, aby si voči odporcovi nárokoval zaplatenie sublicenčných poplatkov vo výške 338.280, 80 Sk podľa Sublicenčnej zmluvy č. 12/2001 zo dňa 7.9.2000.

Sublicenčná zmluva je podľa názoru súdu absolútne neplatná podľa ustanovení § 37 ods. 2 a § 39 OZ. Ide o absolútnu neplatnosť sublicenčnej zmluvy, keďže tento dvojstranný právny úkon nemôže byť konvalidovaný v zmysle § 40a OZ.

O trovách konania v prospech odporcu rozhodol súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a aby podanému návrhu v celom rozsahu vyhovel. V odôvodnení odvolania navrhovateľ uviedol, že Okresný súd v Komárne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne vychádzal pri rozhodovaní vo veci z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 7.9.2000 sublicenčnú zmluvu č. 12/2001 na nevýlučné obchodné využívanie odrôd pšenice ozimnej BREA a BRUTA. Odporca v roku 2001 využil 470, 5 ton osiva pšenice ozimnej odrody BREA C1 a 32, 5 ton pšenice ozimnej odrody BRUTA C1, čo odporca uviedol v priznaní licenčných poplatkov zo dňa 20.11.2001. Na základe predmetného priznania licenčných poplatkov vystavil navrhovateľ dňa 11.1.2002 faktúru na zaplatenie licenčných poplatkov vo výške 338.280, 80 Sk. Odporca priznané licenčné poplatky do dnešného dňa nezaplatil. Nie je podľa názoru navrhovateľa možné považovať sublicenčnú zmluvu za absolútne neplatnú v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. Súd sa v otázke posúdenia platnosti zmluvy stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu odporcu, že ide o absolútnu neplatnosť z dôvodu nemožnosti plnenia. Nemožnosť plnenia vidí súd v existencii exkluzívnej licenčnej zmluvy s Ing. I., ktorá bola v platnosti aj počas uzatvorenia predmetnej sublicenčnej zmluvy.

V uvedenom prípade bolo možné uvedené zmluvy, teda ako všeobecnú zmluvu, tak aj sublicenčnú zmluvu, uzavrieť. Na základe uvedeného považujeme sublicenčnú zmluvu uzatvorenú v zmysle všeobecnej zmluvy za platný právny základ vymáhaného nároku.

Šľachtiteľské osvedčenia boli prevedené na M. ČR zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 15.6.2000 uzatvorenej so spoločnosťou H.. Na základe uvedenej zmluvy bol uskutočnený aj prevod majiteľa šľachtiteľského osvedčenia v ČR a SR. Zmluvou o predaji časti podniku prešla na M. ČR aj výhradná licenčná zmluva v zmysle čl. II. písm. L prílohy č. 14 bod 17 a dodatku zo dňa 29.6.2000.

Súd pri rozhodovaní veci vôbec nevzal do úvahy zánik výhradnej licenčnej zmluvy odstúpením dňa 30.11.2000 a vychádzal zo zániku výhradnej licenčnej zmluvy až uplynutím výpovednej doby dňa 19.5.2001, pričom práve existenciu výhradnej zmluvy považoval za právnu prekážku domáhaného sa nároku.

Navrhovateľ považuje odstúpenie od výhradnej zmluvy zo dňa 30.11.2000 za platné a týmto dňom zanikla aj exkluzivita Ing. I. dohodnutá v predmetnej zmluve. Dňom doručenia odstúpenia prestal byť Ing. I. zmluvným zástupcom majiteľa odrôd na území SR, a preto aj stratil všetky oprávnenia z uvedenej zmluvy.

Nesprávne právne posúdenie veci Okresným súdom v Komárne pri posudzovaní nároku navrhovateľa na zaplatenie licenčných poplatkov vo výške 338.280, 80 Sk a posudzovaní právneho základu na ich priznanie spočíva v tom, že napriek všetkým skutkovým okolnostiam a dostupným dôkazom, ktoré jasne preukazujú právny základ vymáhaného nároku - všeobecná zmluva, sublicenčná zmluva, odstúpenie od výhradnej zmluvy zo dňa 30.11.2000, splnomocnenie zo dňa 1.8.2000, súd na uvedené dôkazy neprihliadol a nesprávne právne posúdil vec.

K odvolaniu sa vyjadril písomne odporca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Z obsahu vyjadrenia vyplýva, že ustanovenie § 575 Občianskeho zákonníka upravuje nemožnosť plnenia, ktoré nastane až po vzniku platného právneho úkonu. Teda v danom prípade ide o nemožnosť plnenia ex post, zatiaľ čo nemožnosť plnenia v našom prípade sa týka ante diem vzniku právneho úkonu.

Ak totiž obchodná spoločnosť M. ČR, s.r.o. nemala voľné právo na udeľovanie exkluzivity na odrody Brea a Bruta na území Slovenskej republiky dňa 17.8.2000 z dôvodov existencie zákonnej prekážky spočívajúcej v exkluzivite Ing. V. I. k uvedeným odrodám, nemohla táto spoločnosť uzavrieť dňa

17.8.2000 všeobecnú licenčnú zmluvu, týkajúcu sa obilnín s obchodnou spoločnosťou M. S., s.r.o., teda nemohla na niekoho preniesť práva, ktoré sama nemala, keďže aj tu platí zásada Nemo plus iuris ad alium transfere potest, quam ipse habet .

Je preto nesporné, že nemožnosť plnenia existovala už dňa 17.8.2000, teda pred vznikom a v momente vzniku právneho úkonu, preto v danom prípade ide o inú nemožnosť plnenia, akú má na mysli ustanovenie § 575 Občianskeho zákonníka, keďže toto upravuje nemožnosť plnenia vzniknutú ex post.

Navrhovateľ sám v časti IV odvolania uvádza, že považuje odstúpenie od výhradnej zmluvy zo dňa 30.11.2000 za platné a týmto dňom zanikla aj exkluzivita Ing. I.. Potom je logické, že Ing. V. I. mal exkluzivitu do 30.11.2000, z toho dôvodu nemohla rovnakú exkluzivitu získať obchodná spoločnosť M. S., s.r.o. na základe všeobecnej licenčnej zmluvy týkajúcej sa obilnín, keďže táto bola uzavretá ešte dňa 1.8.2000, teda bola uzavretá v čase trvania exkluzivity Ing. V. I., takže exkluzivita Ing. V. I. bráni tomu, aby paralelne vznikla aj iná exkluzivita, nakoľko exkluzivita - výhradnosť môže byť iba jedna. Navrhovateľ teda dňa 1.8.2000 nemohol nadobudnúť exkluzivitu k odrodám Brea a Bruta, pretože poskytovateľ dňa 1.8.2000 nedisponoval voľnými licenčnými právami, z toho dôvodu ich nemohol poskytnúť navrhovateľovi.

Zmluva o predaji časti podniku podľa § 487 Obchodného zákonníka nespĺňa náležitosti, keďže touto zmluvou sa nepredávala samostatná organizačná zložka v zmysle § 7 Obchodného zákonníka. Je nesporné, že k odrodám Brea a Bruta boli udelené šľachtiteľské osvedčenia a tieto mali byť prevedené podľa § 11 ods. 1 a 3 zákona č. 132/1989 Zb. o ochrane práv k novým odrodám rastlín a plemenám zvierat v znení neskorších predpisov, čo sa však nestalo, preto aj z týchto dôvodov na navrhovateľa nemohli byť prevedené licenčné práva a následne on tieto licenčné práva nemohol prevádzať na odporcu ako sublicenčné práva k odrodám Brea a Bruta.

Odvolávateľ v časti IV. odvolania namieta, že od Zmluvy o výhradnom práve na zastupovanie, obchodné využívanie a ďalšie množenie odrôd M. zo dňa 2.1.1994 bolo odstúpené platne dňa 30.11.2000 a že súd prvého stupňa sa touto skutočnosťou zaoberal iba okrajovo.

Ing. V. I. mal exkluzivitu do 31.11.2000, z toho dôvodu všeobecná licenčná zmluva, týkajúca sa obilnín, je absolútne neplatná, keďže táto bola uzavretá ešte dňa 1.8.2000, teda bola uzavretá v čase trvania exkluzivity Ing. V. I..

Spoločnosť M. S., s.r.o. oznámila všetkým množiteľom osív odrôd M. na území Slovenskej republiky, že prihlášky do množenia pšenice ozimnej bude podpisovať Ing. V. I.. Vo februári 2001 skutočne všetky tieto prihlášky, na základe ktorých vykonával Ú. K. a S. Ú. P. v B. správne konania vo veci uznávania množiteľských porastov a množiteľských materiálov, podpisoval iba Ing. V. I., čo znamená, že odporcovi nielen ex contractu, ale aj de facto licenčné práva k odrodám Brea a Bruta poskytoval Ing. V. I. na základe sublicenčnej zmluvy č. 12/2000 uzatvorenej medzi odporcom a Ing. V. I. dňa 24.5.2000.

Nakoľko množiteľské materiály boli uznané iba v príčinnej súvislosti s konaním Ing. V. I. a nie v príčinnej súvislosti s konaním navrhovateľa, nemôže si navrhovateľ uplatňovať peňažné nároky za konanie tretej osoby.

Odvolací súd prejednal odvolanie navrhovateľa v súlade s ustanovením § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p., pričom dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, ako aj konania a dokazovania, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku, dospel k zhodným skutkovým záverom ako súd prvého stupňa, t.j. aj odvolací súd mal z predložených listinných dôkazov za preukázané, že spoločnosť M. S. s.r.o., B. (ako právnická osoba) uzatvorila podľa § 8 ods. 4 zákona č. 132/1989 Zb. o ochrane práv k novým odrodám rastlín a plemenám zvierat v znení novely č. 22/1996 Z.z. s odporcom Ing. F. S. - I., B. (ako živnostníkom) dňa 7.9.2000 Sublicenčnú zmluvu č. 12/2001 na nevýlučné obchodné využívanie odrôd rastlín. V predmetnej zmluve navrhovateľ deklaroval, že má výlučné právo poskytovať súhlas na

obchodné využívanie odrôd. Vykonaným dokazovaním však bolo tiež preukázané, že v čase uzatvorenia tejto zmluvy spoločnosť M. S. s.r.o., B. nedisponovala licenčným právom na obchodné využívanie odrôd BREA a BRUTA, a taktiež nedisponovala ani oprávnením inkasovania licenčných poplatkov. Dňa 2.1.1994 spoločnosť M., M. Š. Ú. a.s. K. totiž uzatvoril s Ing. V. I. Smlouvu o výhradnímu právu na zastupovanie, obchodní využívaní a ďalší množení odrôd M., ktorá bola vypovedaná poskytovateľom licencie spoločnosťou H. a.s. K. (právnym nástupcom M., M. Š. Ú. K. a.s.) dňa 18.5.1999, pričom táto výpoveď zmluvy bola doručená Ing. V. I. dňa 19.9.1999.

Podľa článku V. ods. 2 Smlouvy o výhradnímu právu na zastupovanie, obchodní využívaní a ďalší množení odrôd M., M. Š. Ú. K. a.s. na území Slovenskej republiky teda licenčnej zmluvy je výpovedná lehota dvojročná a začína plynúť odo dňa doručenia výpovede druhej strane. Táto výpovedná lehota teda začala plynúť dňa 19.5.1999 a skončila dňa 19.5.2001. Až týmto dňom, teda dňom 19.5.2001 zaniklo exkluzívne licenčné právo Ing. V. I. na obchodné využívanie odrôd Brea a Bruta, čo však neznamená, že mu zaniklo licenčné právo ako také.

Existencia exkluzívneho licenčného práva Ing. V. I. na celom území Slovenskej republiky až do 20.5.2001 znamená, že nikto nebol oprávnený poskytovať práva na obchodné využívanie odrôd Brea a Bruta iným subjektom. Takéto právo teda nemala ani spoločnosť M. ČR s.r.o., B., a preto toto právo ani nemohla poskytnúť navrhovateľovi pred dňom 20.5.2001.

Pri posudzovaní dôvodnosti navrhovateľom uplatneného nároku bolo potrebné vyriešiť otázku, či navrhovateľ mohol poskytovať odporcovi plnenie v zmysle sublicenčnej zmluvy č. 12/2001, na základe ktorého plnenia sa domáha zaplataenia žalovanej sumy. V zmysle predmetnej zmluvy zo dňa 7.9.2000, navrhovateľ týmto dňom (čl. II. ods. 1 zmluvy) udelil odporcovi súhlas na nevýlučné obchodné využívanie odrôd uvedených v Prílohe č. 1 tejto zmluvy. Zároveň je v zmluve uvedené, že len navrhovateľ má výlučné právo poskytovať súhlas na obchodné využívanie odrôd (čl. III. ods. 1 zmluvy).

Vychádzajúc zo skôr uvedeného dospel aj odvolací súd k záveru, že navrhovateľ nemohol dňom uzavretia sublicenčnej zmluvy poskytnúť odporcovi súhlas na obchodné využívanie odrôd špecifikovaných v zmluve, nakoľko v uvedenej dobe navrhovateľ takýmto oprávnením nedisponoval. Táto skutočnosť je akceptovaná aj samotným navrhovateľom. Keďže navrhovateľ v čase uzavretia zmluvy previedol na odporcu predmetnou zmluvou viac práv ako mal sám, preto je takýto právny úkon neplatný.

Spoločnosť M. S. s.r.o., B. a následne teda ani navrhovateľ, nemohli riadne nadobudnúť licenčné práva od majiteľa šľachtiteľských osvedčení, ktorý navyše ani nebol v Českej republike jednoznačne určený, ako to vyplýva aj z vyjadrenia Ministerstva pôdohospodárstva SR. Licenčné práva preto ani ďalej nemohli byť prenesené na navrhovateľa, a preto následne ani on neexistujúce licenčné práva nemohol preniesť na odporcu formou sublicencie pred dňom 20.5.2001, čo znamená, že navrhovateľ nemá právny základ, aby si voči odporcovi nárokoval zaplataenie sublicenčných poplatkov vo výške 338.280, 80 Sk podľa Sublicenčnej zmluvy č. 12/2001 zo dňa 7.9.2000. Sublicenčná zmluva je podľa názoru súdu absolútne neplatná podľa ustanovení § 37 ods. 2 a § 39 OZ. Ide o absolútnu neplatnosť sublicenčnej zmluvy, keďže tento dvojstranný právny úkon nemôže byť konvalidovaný v zmysle § 40a OZ.

Na základe uvedených skutočností preto odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil z vykonaného dokazovania správne skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Keďže odporca bol v konaní pred odvolacím súdom úspešný, priznal mu súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18.266, - Sk - trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 8.150, - Sk a 2 x režijný paušál po 164, - Sk a náhradu za stratu času vo výške 1.638, - Sk za deň 14.9.2006 v súlade s ustanovením §-u 14 ods. 1 písm. c/, d/, §-u 16 ods. 3 a §-u 17 ods. 1 Vyhľ. č. 655/2004 Z.z..

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.
Krajský súd v Nitre, dňa 18.9.2006
JUDr. Pavol Pilek
predseda senátu

Za správnosť: Jana Zeleňáková

Krajský súd v Nitre
Za správnosť anonymizácie: Zuzana Svíteková